

Nu er der for mig ingen Tvivl, naar man ser, hvor mange Medlemmer der er i Foreningen, og hvilken Tilslutning den har, om, at dette ikke tilkendegiver den Fredsvillie, som er i det danske Folk, i hvert Fald med Hensyn til en hel Del af de Tanker, man har taget op indenfor Fredsforeningen. Naar der kun er 5 000 Medlemmer i den, maa man indrømme, at det er et meget ringe Tal. Der er ganske vist en stor Del Foreninger med vidt forskellige Formaal, der har sluttet sig til Fredsforeningen, men i det hele taget er det en meget ringe Tilslutning, den har. Det er imidlertid ikke noget svimlende Tilskud, Foreningen modtager, idet det kun er 5 000 Kr. i alt.

Under Nr. 64 findes en hel Del Skrivelser, som man har anmodet Indenrigsministeriet om at faa tilstillet. De angaar Kulsituationen, og man har ønsket at faa dem for at kunne faa nogen Klarhed over, hvorledes man egentlig fra de forskellige Institutioners Side, der særlig har beskæftiget sig med disse Ting, har set paa Situationen i Foraaret og Forsommeren 1920. Der er i alt 5 Skrivelser, nemlig følgende: 1. Skrivelse af 11. Maj 1920 fra Den overordentlige Kommission af 8. August 1914 til Indenrigsministeriet. 2. Skrivelse fra Statens Kulfordelingsudvalg af 7. Juni 1920 til Indenrigsministeriet. 3. Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 14. Juni 1920 til Generaldirektoratet for Statsbanerne, Kommunernes Kulkontor, Københavns Magistrat og Industriraadet. 4. Skrivelse fra Danske Kulimportørers Association af 20. Juli 1920 til Indenrigsministeriet. 5. Skrivelse fra Statens Kulfordelingsudvalg af 5. August 1920 til Indenrigsministeriet. Jeg vil antage, at de allerfleste Medlemmer nærmere har sat sig ind i, hvad der staar i disse Skrivelser. Efter min Mening er de meget oplysende med Hensyn til hele Kulsituationen her i Landet i Foraaret og Forsommeren 1920. Igenem alle disse Skrivelser gaar som en rød Traad den stærkeste Opfordring til Regeringen om at forcere Kulindkøbene, saa meget som det overhovedet er muligt. I Skrivelse af 11. Maj 1920 fra Den overordentlige Kommission fremhæves det, hvorledes Beholdningerne svinder meget betænkelig ind. Det oplyses, at i Januar er der her til Landet indført af Kul, Koks, Cinders og Briketter ca. 175 000 t, i Februar et lignende Kvantum, i Marts er Kvantum'et derimod gaaet ned til 163 000 t og i

April til 134 000 t. Kommissionen udtaler ikke alene, at man er betænkelig, men den fremhæver, at forsaavidt man virkelig ikke kan forcere Kulindkøbene, vil det efterhaanden se meget truende ud for mange store Erhvervsvirksomheder i Danmark, og der er Fare for, at de vil komme til at standse fuldkommen. Derfor henvender man sig meget indtrængende til Indenrigsministeriet om at sætte sig i Bevægelse, for at vore Kulbeholdninger kan blive forøget saa meget som overhovedet muligt. Man meddeler i denne Skrivelse, at man stadig fra Udlandet har faaet truende Meddelelser angaaende Fremtidsudsigterne, hvorledes det bliver mere og mere vanskeligt, for ikke at sige ganske umuligt, at faa Kul fra Tyskland, og hvorledes det ogsaa kommer til at se mere og mere truende ud med Hensyn til Kulimporten fra England. Fra Kulfordelingsudvalgets Side har man sat sig i Bevægelse for at foretage en Tælling paa det Tidspunkt for at faa nøjagtigt at vide, hvorledes det har sig med Kulbeholdningernes Størrelse, hvor meget de store Industrier ligger inde med. Den overordentlige Kommission siger her, at man maa ikke afvente Resultatet af denne Tælling. Situationen er i den Grad overordentlig, at man maa anmode Ministeriet om at træffe ekstraordinære Forholdsregler, for at der kan blive foretaget Indkøb, saaledes at vore Kulbeholdninger kan blive forøget. Det anføres endvidere i denne Skrivelse, at man med afgjort Sikkerhed kan sige, at de private Importører ikke magter den Opgave, der foreligger. Man henvender sig derfor til Indenrigsministeriet, for at dette kan sætte sig i Spidsen og i alt Fald animere de store Industrier til at foretage Indkøb. Det er aldeles afgjort, at fra Tyskland vil man kun kunne faa ganske ringe Kvantiteter, og med Hensyn til Kultilførsel fra England ser det meget truende ud. Man henviser til, at det eneste Sted, hvor der overhovedet kan være Tale om at foretage store Indkøb, er Amerika. Man nævner meget betydelige Kvantiteter, som man mener vi vil faa Brug for, og som man fra den danske Stats Side skal se at faa indkøbt hurtigst muligt. Man nævner Kvantiteter paa op mod 1 Mill. Tons, men siger samtidig, at der vil medgaa meget store Summer, og at det af Hensyn til den danske Valutas Stilling paa det Tidspunkt neppe vil være overkommeligt for de enkelte Forbrugere at udrede de nødvendige Beløb. Man henviser derfor til,